

**U Z N E S E N I E**

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Emila Bdžocha a sudcov JUDr. Martina Piovartsyho a JUDr. Viliama Dohňanského na neverejnom zasadnutí 26. júna 2012 v Bratislave v trestnej veci obvineného **V. D.**, pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, 2 Tr. zák., o dovolaní obvineného podanom prostredníctvom obhajcu JUDr. G. A. proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 24. novembra 2011, sp. zn. 6 To/76/2011, takto

**r o z h o d o l :**

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného **V. D.**  
**sa odmieta.**

**O d ô v o d n e n i e :**

Rozsudkom Okresného súdu v Piešťanoch z 1. augusta 2011, sp. zn. 2T/139/2009 bol obvinený **V. D.** uznaný za vinného zo spáchania prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, 2 Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

ako konateľ firmy **O. S. W. s. r. o., P.**, dňa 12. novembra 1999, v objekte **p. d. D. L.** uzatvoril kúpnu zmluvu s **p. d. D. L.** na nákup 150 ton krmnej kukurice, hoci nebol oprávnený v mene firmy uzatvárať zmluvy a zatajil predsedovi poľnohospodárskeho družstva **Ing. M. Š.**, že nie je jediným a oprávneným konateľom firmy, pričom na základe tejto kúpnej zmluvy dňa 17. novembra 1999 na železničnej stanici **V. K.** prevzal od **Ing. M. Š.** 148,8 ton krmnej kukurice na faktúru č. **C** so splatnosťou 3. decembra 1999 v cene 574.814,40 Sk, aj keď vedel, že túto faktúru za dodanú kukuricu neuhradí, čo ani neurobil a kukuricu obratom odpredal za nižšiu cenu inej

firme, a utŕžené peniaze nepoužil na úhradu faktúry poľnohospodárskemu družstvu, ale tieto použil pre svoje účely, čím spôsobil škodu P. d. D. L. vo výške 574.814,40 Sk (19.412,28 €)

Za to mu bol podľa § 221 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 36 písm. j/ Tr. zák. a § 38 ods. 3 Tr. zák. uložený trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. bol obvinenému výkon uloženého trestu odňatia slobody podmienene odložený a podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. mu súd určil skúšobnú dobu v trvaní 3 (tri) roky.

Podľa § 31 ods. 1, 2 Tr. zák. súd obvinenému zároveň uložil trest zákazu činnosti, a to výkonu podnikateľskej činnosti podľa živnostenského zákona na dobu 3 (tri) roky.

Napadnutým uznesením Krajského súdu v Trnave bolo odvolanie obvineného V. D. proti vyššie uvedenému rozsudku okresného súdu podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietnuté.

Obvinený V. D. písomným podaním doručeným okresnému súdu 26. marca 2012, podal prostredníctvom ustanoveného obhajcu JUDr. G. A. proti uvedenému uzneseniu krajského súdu dovolanie.

V dovolaní poukázal na naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. a navrhol, aby dovolací súd podľa § 386 ods. 2 Tr. por. napadnuté uznesenie, ako i rozsudok okresného súdu v celom rozsahu zrušil a „vec vrátil súdu prvého stupňa na opätovné prejednanie“.

Naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. videl v tom, že okresný a krajský súd nesprávne vyhodnotili dôkazy a počas konania došlo ku vzniku pochybností o skutkových zisteniach. Argumentoval tým, že počas konania na prvom stupni sa obžalobe nepodarilo jednoznačne preukázať jeho vinu a súd ho uznal za vinného len na základe konštatovania obžaloby, že k podpísaniu kúpnej zmluvy, ktorej predmetom bolo 150 ton kukurice, došlo 12. novembra 1999, kedy nebol oprávnený v mene firmy O. S. W. s. r. o. konať a teda ani uzatvoriť takúto zmluvu.

Vo svojom dovolaní obvinený V. D. spochybnil zistený skutkový stav a uviedol, že predmetná kúpna zmluva nebola vôbec datovaná a preto je dátum uvádzaný v obžalobe ako aj v odsudzujúcom rozsudku nepresný. Spochybnil i skutkové zistenia ohľadom jeho oprávnenia konať v mene obchodnej spoločnosti, pričom uviedol, že ku 12. novembru 1999 bol stále štatutárnym zástupcom spoločnosti O. S. W. s. r. o. bez obmedzenia, nakoľko obmedzenie jeho konania ako štatutárneho zástupcu bolo registrované až 24. novembra 1999 na základe zmeny v obchodnom registri Okresného súdu Trenčín. Podľa dovolateľa mal okresný súd prijať jeho obhajobné tvrdenia v tom, že celú vec zorganizoval F. V., ktorému v decembri 1999 odovzdal finančné prostriedky utržené za predaj kukurice, čo tento i potvrdil podpisom príjmových dokladov a nie ich v rozpore s dôkazmi vyhlásiť za účelové. Rovnakú argumentáciu nesprávne prijal i krajský súd, ktorý vychádzal len zo záverov rozsudku súdu prvého stupňa.

Prvostupňový súd v súlade s § 376 Tr. por. doručil dovolanie obvineného V. D. na vyjadrenie poškodenému P. d. D. L. a okresnej prokuratúre Piešťany, tieto procesné strany sa však k podanému dovolaniu v stanovenej lehote nevyjadřili.

Po tomto postupe predložil okresný súd dovolanie Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky.

Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatuje, že dovolanie proti napadnutému uzneseniu je prípustné (§ 368 ods. 1, ods. 2 písm. h/ a § 566 ods. 3 Tr. por.) a bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), v zákonom stanovenej lehote (§ 370 ods. 2 Tr. por.). Dovolanie súčasne spĺňa podmienky uvedené v § 372 až § 373 Tr. por., ako aj obsahové náležitosti uvedené v § 374 Tr. por.

Dovolací súd po preskúmaní spisového materiálu však zistil, že dovolateľom namietaný dovolací dôvod uvedený v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. v posudzovanom prípade naplnený nebol a preto je ho potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. c/ Tr. por.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak je rozhodnutie založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití

iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci, odmietne dovolanie, ak je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 .

Pokiaľ ide o dovolacie námietky obvineného vo vzťahu k dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., Najvyšší súd Slovenskej republiky pripomína, že tento dovolací dôvod je daný v prípadoch, keď rozhodnutie súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na inom nesprávnom hmotnoprávnom posúdení. Formuláciou uvedenou v tomto ustanovení zákon vyjadruje, že dovolanie založené na dovolacom dôvode podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. je určené k náprave právnych chýb rozhodnutia vo veci samej, pokiaľ tieto chyby spočívajú v právnom posúdení skutku alebo iných skutočností podľa noriem hmotného práva.

Dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok neslúži k revízii skutkových zistení urobených súdmi prvého a druhého stupňa. Ťažisko dokazovania je v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňať, alebo korigovať len odvolací súd. Dovolací súd nie je možné chápať ako tretiu inštanciu zameranú k preskúmaniu rozhodnutí súdu druhého stupňa. Správnosť a úplnosť skutkových zistení dovolací súd nemôže posudzovať, pretože nie je oprávnený bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy bez toho, aby ich mohol v konaní o dovolaní sám vykonávať. Námietka nesprávnosti skutkových zistení, prípadne nesúhlas s tým ako súd hodnotil vykonané dôkazy, resp. ako sa vyrovnal s obhajobou nemôže zakladať dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Dovolateľ ako to vyplýva z obsahu ním podaného mimoriadneho opravného prostriedku, namieta nesprávnosť konkrétnych skutkových zistení, vyjadruje nesúhlas s hodnotením dôkazov zo strany oboch súdov, ako aj s tým, ako sa súd vyrovnal s obhajobou.

Z uvedeného je nepochybné, že dovolanie podané obvineným z dôvodu § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. sa v tejto časti neopiera o právne námietky, ale je založené výlučne na skutkových výhradách. Ide tak o námietky, ktoré vecne nezodpovedajú zákonnému

vymedzení dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. a preto dovolací súd na ne nemohol prihliadať

Za toho stavu Najvyšší súd Slovenskej republiky o dovolaní obvineného rozhodol na neverejnom zasadnutí tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

**P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.**

**V Bratislave 26. júna 2012**

**JUDr. Emil B d ž o c h, v. r.**  
**predseda senátu**

Za správnosť vyhotovenia: Gabriela Véghová